

«Ser mossèn és ser Crist enmig dels homes»

El Carles Rodríguez és un «pota blava» de tota la vida, és a dir, del Prat de Llobregat. En la seva etapa d'estudiant de formació professional al col·legi Xaloc, va descobrir la seva vocació a l'Opus Dei.

09/10/2016

El Carles Rodríguez és un «pota blava» de tota la vida, és a dir, del Prat de Llobregat. En la seva etapa

d'estudiant de formació professional al col·legi Xaloc, va descobrir la seva vocació a l'Opus Dei. Després de fer arquitectura tècnica a la Universitat Politècnica de Catalunya, i de treballar durant deu anys en una multinacional com a coordinador de seguretat, va marxar a Pamplona a fer els estudis de Teologia. El diumenge 4 de setembre va rebre l'ordenació sacerdotal de mans del prelat de l'Opus Dei al santuari de Torreciutat.

Com neix la seva vocació sacerdotal?

En primer lloc, agrairé sempre als pares l'educació cristiana que m'han donat, especialment en la llibertat i la responsabilitat personal i, encara que ells no n'hagin estat del tot conscients, una part molt important de la meva vocació —el 90% deia sant Josepmaria— la dec a ells.

Caram.

Després, sant Josepmaria ens ha ensenyat que la vocació sacerdotal en l'Opus Dei no és ni una culminació de la vocació ja rebuda, ni un ascens o premi a un full de serveis més o menys brillant. La vocació sacerdotal és una nova forma de servir l'Església i l'Obra. I d'aquesta manera és com ho veig, primer com un regal immerescut, un do de Déu i alhora una concreció de la meva vocació a l'Obra. És a dir, per a una persona de l'Obra el treball, entre altres coses, és un servei als altres i a la societat. Ara, a mi, el Senyor m'ha demanat que serveixi d'aquesta nova forma. Cal pregar perquè no manquin sacerdots ni a l'Església ni a l'Obra.

Se sent especial?

Sí, i alhora no. Sí perquè sense cap dubte el Senyor m'ha cridat per fer-lo present enmig dels homes a través de l'Eucaristia, del perdó de Déu amb la confessió i la predicació. Però alhora

tinc present que no he deixat de ser un home i tinc els mateixos defectes que tenia abans de l'ordenació i que hauré de continuar lluitant tota la vida. Crec que tots hem de tenir això present, quan parlem del sacerdots. D'aquesta manera entendrem millor la necessitat —perquè som homes com els altres— de pregar per tots el sacerdots perquè siguin sants i exemplars.

Però, no creu que en la societat actual, sorprèn que algú es decideixi a entregar-se a Déu? Què vol dir ser mossèn ara?

Precisament, avui més que mai, la societat necessita cops d'atenció. Déu continua cridant enmig dels homes i aquests continuen responent afirmativament. Ser mossèn ara no és gaire diferent que temps enrere. La missió de l'Església és la mateixa ara que fa un segle. El Sant Pare ens està demanant a tots el cristians

d'avui, i als preveres en concret, que sortim al carrer i que parlem de Crist sense embolicar-nos en discussions inútils que no porten a Déu.

L'Església —i en això hi estem implicats tots els cristians— ha de parlar de l'amor de Crist i donar a conèixer l'Evangelí. En definitiva, ser mossèn avui com ho era ahir és ser Crist enmig dels homes.

Serà exigent la seva nova feina?

Molt exigent, la tasca d'un mossèn és sempre molt sacrificada. En una de les converses amb un dels meus amics, quan li vaig comunicar la meva ordenació em va contestar: «Gràcies pel sacrifici que fas.»

Aquestes paraules m'han fet pensar molt en la meva nova situació i no he de perdre mai de vista que un prevere ha d'estar sempre disponible als altres, ha de tenir un cor a la mida del de Crist, i això no és fàcil. Sens dubte, d'un sacerdot s'espera

que sigui sant i que estigui disponible les 24 hores, com un servei públic sempre disponible a ajudar qui ho necessiti.

Com han rebut la notícia els seus familiars i coneguts?

Amb molta alegria. Per molts d'ells era una notícia inimaginable però l'han rebuda amb molta il·lusió. Les felicitacions i les ganes de veure'm no paren d'arribar. Estic molt agraït per totes les mostres d'afecte que he rebut des que es va saber la notícia. Arran de la notícia alguns amics m'han plantejat preguntes sobre Déu i l'Església i m'han manifestat les seves impressions. El fruit que m'agradaria que sortís de tot plegat és que a partir d'aquesta ordenació sacerdotal, tant jo com tots els que em coneixen, fem un pas endavant en la vida cristiana i en la santedat.

Anna Baduell

Catalunya Cristiana

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-es/article/ser-
mossen-es-ser-crist-enmig-dels-homes/](https://dev.opusdei.org/ca-es/article/ser-mossen-es-ser-crist-enmig-dels-homes/)
(16/08/2025)